



Szöveg:

Haba Péter

Tervező:

Vincze László,

Parádi Nelli

- Vincze

& László

Építésziroda

Fotó:

Bujnovszky

Tamás

KLISÉK HELYETT

A DC Offices épülete Angyalföldön, a Dunyov utca sarkán

A VÁCI ÚT FESZES ÉS „JÓLFÉSÜLT” IRODAHÁZAINAK NEM KÜLÖNÖSEBBEN VÁLTOZATOS SORÁT VÉGRE TÉNYLEG MEGTÖRI VALAMI: A VINCZE LÁSZLÓ ÉS PARÁDI NELLI TERVEI SZERINT EMELT DC OFFICES HAJLÍTOTT FORMÁI ÉS A VIBRÁLÓ SZÍNKONTRASZTJAI RÉVÉN MÁR MESSZIRŐL KIVILÁGLIK KÖRNYEZETÉBŐL.

Karakterét az üvegfalakra applikált, lekerekített sarkokkal kialakított keretszerű elemek határozzák meg, a sarok hangsúlyát viszont

éppen e tagolás hiánya, az íves üvegfelület töretlen feltárulása biztosítja. Az épület tömegét a visszahúzott földszint előtt sorako-

zó oszlopok lazítják: mivel ezek lefelé elkeskenyednek, az emeleteket szinte súlytalanoknak érezzük, mint ahogy a hófehér keretek



A monitorszerű keretek nem csak a külső homlokzatokat élénkítik, de a belső udvar képét is meghatározzák

könnyed rajzolata is ezt a benyomást erősíti. A kötetlenül hullámzó alaprajzú tetőemelet és a szintén hajlított földszinti homlokzat a keretek lágy vonalainak kvázi plasztikus, térbeli változatait jelenti. Szerkezetében és homlokzati kompozíciójában rendkívül egyszerű, mégis élénk látványt nyújtó épület részletei annak az utóbbi években kiteljesedő formálásmódnak a hatására utalnak, mely leginkább Jürgen H. Meyer német építész nevével kapcsolódott össze. Lendületesen kigyózó, szinte elasztikusnak tűnő felületekkel összefogott aszimmetrikus tömegekkel, minden irányban hajlított homlokzatokkal és szabálytalanul ívelő nyílásokkal jellemezhető homlokzat- és tömegalakítás a legkülönbözőbb gondolkodású és habitusú tervezők épületeiben bukkan fel szerte a világon, sokféle minőségben és karakterben. Bizonyára összekapcsolódik

A tetőemelet hullámzása a homlokzati keretek saroklekerekítéseire felel, egyszersmind szemben áll annak derékszögű rendszerével





A visszahúzott földszint előtt sorakozó oszlopok lefelé elkeskenyednek, s azt a benyomást keltik, hogy szinte súlytalan tömeget hordoznak

ez a világ a szoftverintegált tervezés által létre hívott új formai lehetőségekre alapozó ún. biomorfizmussal (pl.: Asymptote iroda, Greg Lynn, újabban Zaha Hadid) vagy éppen a repülőgép- és hajógyártásban alkalmazott gyártási technológiákat, anyagokat és struktúrákat felhasználó – vagyis szintén alapvetően hajlított formákban gondolkodó – építészettel (pl.: Future Systems), de talán még az organikus szellemű modernizmus és az abból eredő 50-60-as évekbeli designdivatok emlékével is.

A DC Offices építészeti kialakítása természetesen nem hozható közvetlen kapcsolatba ezekkel a törekvésekkel, mégis, a hozzájuk kapcsolódó formafelfogás mintha ott bujkálna a motívumokban, alaprajzokban, részletekben. Erre utalnak a tervezés korai fázisában készült skiccek is, melyekben ezek az impulzusok még sokkal erősebben érvényesülnek. A kezdeti elképzelések az épület egész tömegét meghatározó tojásdad alakzatokkal, feszesen hajló héjakkal kísérleteztek; a tervezés előrehaladtával azonban a kisebb egységekre feltagolt épületből egyetlen tömb lett, a formák pedig fokozatosan elvesztették moz-

galmas, életteli plasztikusságukat. Az eredeti koncepcióból végül egy tulajdonképpen teljesen konvencionális irodaház-homlokzatra illesztett keretrendszer vált. Az eredmény nyilván hosszú racionalizálási folyamat eredménye: az érezhetően erős redukálási kényszer ellenére a tervezők mégis sokat megtartak őrizni a korai gondolatok frissességéből. Az oldalhomlokzatok véletlenszerűen kiosztott hóféhér tagolóelemeit az üvegfalak nyitható mezőit jelző, szintén „rendetlenül” sorolt keretek játékosága egészíti ki, így a homlokzatokat nem szimpla kontrasztok, inkább az ellentéteket összebékítő „áttűnések” jellemzik. Ettől válik a látvány – függetlenül a kisé fényár és csupasz részletektől – kellemesen oldottá. Az építésznek szerencséjére nem követték azt a forgalmas autótutak mentén épülő irodaházak kapcsán gyakran felbukkanó gondolati kliséjét, mely szerint a homlokzatok kialakítása során a sebességre utaló horizontális dinamikára kell alapozni. A DC Offices esetében a formák minden irányba „szóródnak”, hogy a tekintetet egy pillanatra lelassítsák, de csak annyira, hogy a figyelmet ne

tereljék el. Ezekkel a finom kompozíciós fogásokkal feledtették az építészek a kényszerű tervredukció különös jeleit.

Építész munkatársak:

Parragi Tamás, Pintér Viola, Péczelt Péter

Belsőépítész:

Tardos Tibor

Projektvezető:

Illy Péter, Frey Tamás

Látványterv:

Koncz Zoltán

Tervezés:

2008

Átadás:

2010

Összes alapterület:

13 000 m²

Parkolók száma:

128 db

